

TIẾNG VỌNG TRONG MÙA VỌNG

Nguyễn Doãn Khôi msc

Một câu chuyện kể về tiếng vọng khu rừng thế này.

Có một cậu bé ngộ nghĩnh thường bị mẹ khiển trách. Ngày nọ giận mẹ, cậu chạy đến một thung lũng cạnh khu rừng rậm. Lấy hết sức mình, cậu hét lớn: “Tôi ghét người”. Từ khu rừng có tiếng vọng trở lại: “Tôi ghét người”. Cậu hoảng hốt quay về và sà vào lòng mẹ khóc nức nở. Cậu không sao hiểu được từ trong khu rừng lại có người ghét cậu.

Người mẹ nắm tay con, đưa trở lại khu rừng. Bà nói: “Giờ thì con hãy hét thật to: tôi yêu người”. Lạ lùng thay, cậu vừa dứt tiếng thì có tiếng vọng lại: “Tôi yêu người”. Lúc đó người mẹ mới giải thích cho con hiểu: “Con ơi, đó là định luật trong cuộc sống của chúng ta. Con cho điều gì con sẽ nhận điều đó. Ai gieo gió thì gặt bão. Nếu con thù ghét người thì người cũng thù ghét con. Nếu con yêu thương người thì người cũng yêu thương con.”

Tiếng vọng của khu rừng với cậu bé là tiếng vọng lại của chính cậu. Khi con người ta nói với cuộc đời, với những người khác rằng: “Tôi ghét người”; lập tức người ta đón nhận một tiếng vọng lại trong sự hận thù và ganh ghét. Khi tôi và bạn nói với cuộc đời rằng: “Tôi yêu người”; thì tiếng vọng lại cũng sẽ là tiếng yêu thương.

Thế nhưng liệu rằng cuộc sống có đơn giản như thế? Liệu rằng khi bạn và tôi nói yêu thương thì ta luôn nghe lại được lời nói thương yêu của cuộc đời? Hay liệu rằng khi con người ta làm những việc xấu xa, cuộc đời sẽ đáp trả với họ những điều tương xứng?

Từ thời Cựu Ước, cả hàng mấy trăm năm trước Công Nguyên, con người ta đã phải vật lộn với câu hỏi của nhân gian: Vì sao người tốt lại gặp những điều xấu, còn kẻ xấu xa thì lại ung dung sống một đời an nhàn và may mắn? (cụ thể nhất là câu chuyện ông Gióp trong sách Gióp của Cựu Ước). Hay trong Tân Ước, câu chuyện về người hành khất La-za-rô và ông phú hộ trong tin mừng Lu-ca (chương 16, câu 19-31) cũng thấp thoáng một trần trở nhưc nhối về công bằng trong đời sống con người. Người giàu có ích kỷ vẫn sống nhơn nha, còn kẻ nghèo hèn thì sẽ chết trong túi khổ (Thiên Chúa chỉ phán quyết thân phận con người ở thế giới bên kia hay sao?).

Hay trong cuộc sống bình thường hằng ngày, bạn và tôi có thể thấy biết bao nhiêu cảnh người hiền lành, sống đạo đức và có nhân cách thì lại gặp biết bao chuyện không may đến với họ. Còn những kẻ người ta nghĩ rằng sẽ bị nhận “quả báo” vì những gì họ làm thì lại gặp hết may mắn này đến điều lành nọ. Hay nhìn lại chính bản thân mình đôi khi cố gắng làm việc tốt, đúng lương tâm và trách nhiệm thì lại bị chê bai, đàn áp vì cho là khờ dại. Còn lúc lương leo, tráo trở thì lại được khen là khôn ngoan, nhanh nhẹn. Tiếng vọng lại của cuộc đời với mỗi con người xem chừng không giản đơn như ta thường nghĩ.

Mùa Vọng thông thường được hiểu rằng là mùa hy vọng; hy vọng Chúa đến trong mầu nhiệm Giáng Sinh, mầu nhiệm Ngôi Lời nhập thể làm người. Mầu nhiệm ấy là một tiếng vọng, một lời đáp trả cho niềm hy vọng vào Đấng Cứu Thế mà Thiên Chúa hứa ban, cho những lời than van của nhân loại lầm lạc trong những băn khoăn, trăn trở và vất vả của cuộc sống làm người. Mầu nhiệm nhập thể là một lời đáp trả cho nỗi khao khát đi tìm chân lý làm người. Con người ta chỉ nghe được tiếng vọng thâm sâu của Thiên Chúa khi nuôi dưỡng trong lòng mình một niềm hy vọng lớn lao và một niềm khát khao cháy bỏng. Tiếng vọng ấy phát xuất từ cõi lòng của Thiên Chúa trong tình yêu vô điều kiện của Ngài với con người. Tiếng vọng ấy được cụ thể hóa bằng con người Giê-su, được sinh ra từ cung lòng một cô gái quê mang tên Maria.

Tiếng vọng Giê-su không phải là tiếng vọng tự nhiên phản lại nguyên ảnh tiếng kêu than của con người, như tiếng vọng của khu rừng với cậu bé. Nếu con người cất tiếng trong bạo lực và quyền lợi cá nhân ích kỷ, thì từ con người Giê-su vọng về một hình ảnh của một bé thơ, vô hại, nằm trong máng cỏ nghèo nàn. Nếu con người ta kêu than trong tội lỗi, thì có tiếng của kẻ bị đóng đinh như tội phạm vọng về trong đau khổ của tội lỗi con người: "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm".

Nếu con người cất tiếng trong sự tự mãn, thì lời của Đức Giê-su trên thập giá vọng về mà rằng: "Lạy Cha, con xin phó linh hồn con trong tay Cha". Hay khi con người kêu than trong đau khổ và sợ hãi, thì lời của Đấng *đã chết và đã sống lại* vọng về: "Bình an cho các con". Tiếng vọng nơi Đức Giê-su Ki-tô là một tiếng vọng sáng tạo của Thiên Chúa đáp trả lại con người, khiến con người, nếu lắng nghe, thì phải thay đổi lối nhìn, suy nghĩ và cuộc đời mình; và đó là một cuộc đổi thay liên lỉ.

Tiếng vọng về từ Thiên Chúa là tiếng vọng về của tình yêu đáp trả lại tội lỗi và sự chối bỏ của con người. Phê-rô chối thầy ba lần mà khi gặp lại, Đấng Phục Sinh chỉ hỏi ông rằng: "Con có yêu mến Thầy không?" Có nhà thần học đã nói thập giá của Đức Giê-su là biểu tượng mà trong đó Thiên Chúa tiếp nhận và chấp nhận tất cả của thế gian, của con người, và biến đổi tất cả những gì là tầm thường nhất, những gì là đau khổ, lỗi tội và bạo lực của con người, thành tình yêu hằng sống – tức là tình yêu không bao giờ chết và tình yêu mang lại sự sống.

Đây là tiếng vọng là có lẽ con người ta luôn muốn lắng nghe, đặc biệt là với người Ki-tô Hữu chúng ta trong mùa hy vọng. Mầu nhiệm nhập thể nơi Đức Giê-su đã xảy ra hơn hai ngàn năm trước. Thế nên người tín hữu hôm nay không còn hy vọng vào một Giáng Sinh như hồi thế kỷ thứ nhất nữa. Ngày hôm nay, chúng ta hy vọng vào một cuộc nhập thể của Ngôi Lời trong chính cuộc sống hằng ngày của bạn và tôi, những người đi theo tiếng vọng Giê-su. Mỗi khi con người sống yêu thương, bình an và hòa thuận trong cảnh đời khắc nghiệt, ganh đua và chà đạp lẫn nhau, là khi con người ta tạo nên những tiếng vọng sáng tạo đến từ Nơi Huyền Nhiệm. Mỗi khi bạn và tôi sống kiên trì với những giá trị tinh thần cho dầu có bị xem thường hay ghét bỏ là khi ta tạo một tiếng vọng an bình trước sóng gió của thế gian. Mỗi khi chúng ta sống trung thành với giá trị Tin Mừng của Đức Giê-su là khi mình đang góp phần xây dựng Nước Trời ngay trong cuộc sống này.

Tôi xin kết thúc bài suy niệm này bằng 10 điều nghịch lý của Giáo Sư, Tiến Sĩ Kent M. Keith trong cuốn sách nổi tiếng, *The Paradoxical Commandments* (tạm dịch là *Những Điều Rằng Dạy Nghịch Lý*). Những điều nghịch lý có khi lại là những tiếng vọng chân thật nhất trong cuộc sống chúng ta, bạn ạ.

1. Người đời thường vô lý, không “biết điều” và ích kỷ. Nhưng dù sao đi nữa, hãy yêu thương họ.
2. Nếu bạn làm điều tốt, có thể mọi người sẽ cho là bạn làm vì tư lợi. Dù sao đi nữa, hãy làm điều tốt.
3. Nếu thành công, bạn sẽ gặp những người bạn giả dối và những kẻ thù thật sự. Nhưng dù sao đi nữa, hãy thành công.
4. Việc tốt bạn làm hôm nay sẽ bị lãng quên. Nhưng dù sao đi nữa, hãy làm điều tốt.
5. Thắng thắn, trung thực thường làm bạn tổn thương. Nhưng dù sao đi nữa, hãy sống thẳng thắn.
6. Người có ý tưởng lớn lao có thể bị đánh gục bởi những kẻ suy tính thấp hèn. Nhưng dù sao đi nữa, hãy luôn nghĩ lớn.
7. Người ta thường tỏ ra cảm thông với những người yếu thế nhưng lại đi theo kẻ mạnh. Nhưng dù sao đi nữa, hãy tranh đấu cho những người yếu thế.
8. Những thành quả mà bạn đã phải mất nhiều năm để tạo dựng có thể bị phá hủy chỉ trong phút chốc. Nhưng dù gì đi nữa, hãy cứ tiếp tục dựng xây.
9. Bạn có thể sẽ bị phản bội khi giúp đỡ người khác. Nhưng dù sao đi nữa, hãy giúp đỡ mọi người.
10. Bạn trao tặng cuộc sống tất cả những gì tốt đẹp nhất và nhận lại một cái tát phũ phàng. Nhưng dù sao đi nữa, hãy sống hết mình cho cuộc sống.

Bản dịch từ website: <<http://vinhcuong.net/10-nghich-ly-cuoc-song-audio-book.html>>

